

W Zagłębiu
6 groszy

Prenumerata:

w Dąbrowie miesięcz-
nie 65 kop.; z przesyłką
pocztową 80 kop. (w o-
kupacy niemieckiej 90
kop.); za dostawę do do-
mu dopłaca się miesięcz-
nie 10 kop.

ILUSTROWANA GAZETA POLSKA

wychodzi codziennie, nie wyłączając niedziel i świąt o godzinie 8 rano.

Z przesyłką
8 groszy

Cena ogłoszeń:

na I stronie za wiersz pe-
titowy 60 kop., na III str.
— 30 kop., na IV str. —
20 k. Nadesłane za wiersz
garnont.—1 rb. Drobne
ogł. po 2 k. za wyraz. Za-
łączniki—3 rb. od tysiąc

Redakcja: ul. Króla Jana Sobieskiego № 2, otwarta od 10 rano do 7 wiecz.
Administracja: ul. Króla Jana Sobieskiego otwarta od 8 rano do 7 wiecz.
Rękopisów Redakcja nie zwraca.—Listów nieopłaconych nie przyjmuje się.

FILE: w BĘDZINIE, Nowy Rynek, Cukiernia W-go Czerwińskiego.
w SÓSNOWCU, ul. 3. Maja 14. w ZAWIERCIU, ul. 3 Maja 11.
Sprzedaż pojedynczych egzemplarzy wszędzie, gdzie znajduje się wywieszka: „Gazeta Polska
tu donabyć”.

Komendant Legionów — gen.-gub. lubelskim.

(Tel. wł. „Il. Gazety Polskiej”).

LUBLIN, 27 kwietnia,

Gen.-gubernator, tutejszy J. E. zbrojmistrz K u k ustąpił z zajmo-
wanego dotychczas stanowiska odchodząc na inny, z względów wojsko-
wych ważny posterunek.

Równocześnie, awansowany niedawno na generał-majora, ko-
mendant Legionów Polskich hr. Szeptycki Stanisław ustąpił z dotych-
czasowego stanowiska — by objąć po J. E. Kuku odpowiedzialny urząd
generał-gubernatora lubelskiego.

Gen. gubernator hr. Szeptycki.

Stary i zasłużony był w Polsce ród
Szeptyckich. Na wschodnich kresach
Rzeczypospolitej osiadłszy w zameczkach
i dworach — kresów tych i Rzeczy-
pospolitej dóbr największych bronili z poko-
lenia w pokolenie aż po dni ostatnie...

Trzeba było bronić szabłą imali
się szablą — trzeba było bronić wiary i
ducha — potrafili i to także...

Miecz i pastorał tradycyjnym jest
w tym rodzie... Rotmistrzowali i puł-
kownikowali jedni Szeptyccy pancernym
i petyhorskim znakom; drudzy zaś, bo
ród oddawna był unicki — *gente Rutheni,
natione Poloni* — władkami bywali
na Rusi czerwonej, strzegąc unii, strze-
gąc łączności z Polską i z kościołem ka-
tolicznym...

Takie już były tradycje rodu, w
którego dworzyszcz salach co portret
męski to albo mnich bazyliński, później-
szy zazwyczaj biskup, albo rycerz pan-
cerny...

Tradycją tej wiernym został i hr.
Stanisław Szeptycki. Nie mając zamiaru
pisać na tem miejscu jego biografii
zaznaczyć musimy, że od młodości wsta-
piwszy w szeregi armii austriackiej zy-
skał wnet opinię jednego z najzdolniej-
szych oficerów. Przeniesiony wnet do
sztabu generalnego — przechodził szyb-
ko szczeble kariery wojskowej. W woj-
nie rosyjsko-japońskiej zdobywał jako
attache austriacki bogate doświadczenie
wojskowe, użytkowane następnie w woj-
nie obecnej. Awansuje. A wreszcie po

gen. majorze Puchalskim zostaje — jako
pułkownik — komendantem Legionów,
komendantem półtora dywizji!
Czem i kim był dla Legionów pi-
sać nie trzeba... Była chwila, gdy przy-
szedł, gdy komendę objął, że można ro-
lę jego określić tylko słowem: wódz o-
patrznościowy.

Zwrócił się nań oczy wszystkich.
Nie brakło niechęci, nie brakło głosów
nieprzychylnych — z zewnątrz, ale nie z
samych Legionów. Tu nowy komendant
zdobył wnet sympaty i szacunek po-
wszechny, taksamo jak zresztą w kraju
całym.

Zrozumiano wnet, że tego nowego
pułkownika-komendanta łączy z Legio-
nami coś więcej niż... przydział z armii,
że jest w nim to samo co w legionowym
żołnierzu umiłowanie sprawy i idei, i że
jest ponadto wola silna, rozważa i ten
rozum męża stanu, który może bez za-
pału jest niczem, ale którego zapal sam
nie zastąpi.

I dlatego pułkownik Szeptycki stał
się Legionom bliskim.

A kiedy dziś gen. major Szeptycki
opuszcza Legiony — pozostaje tam po
nim żal napewno, i pozostaje troska, kto
przyjdzie po nim... Ale dla kraju, ale
dla tej części Polski, która wie się gen.
gubernia lubelską — nie nasuwa nomi-
nacya ta ani trosk ani wątpliwości.

Nowy gen. gubernator lubelski za-
czyyna swe rządy w warunkach może
trudnych, w kraju dotkniętym ciężarami
wojny — ale z zadatkiem na przyszłość
najpomyślniejszym, gdyż nie niepewność,
ale wątpliwości — a ufność kraju do by-
łego wodza Legionów, do syna tej sa-
mej Ojczyzny wychodzą naprzeciw i
spotykają go wpół drogi.

(=)

Odezwa werbunkowa Rady Stanu.

WARSZAWA, 26 kwietnia.

□ Dzień sobotni poświęcony był
w Radzie Stanu obradom nad sprawami
wojskowości polskiej. Najpierw obra-
dowano nad temi sprawami na posie-
dzeniu poufnem tajnem Rady Stanu, od-
bytem w sobotę przed południem, na-
stępnie zaś na posiedzeniu plenarnem
Rady, trwającym do późnej nocy.

Rada Stanu uchwaliła na tem po-
siedzeniu wydać odezwę do społeczeń-
stwa, wzywającą do wstępowania do sz-
eregów wojska polskiego. Odezwa ta jest o-
becnie opracowywana i ukaże się nieba-
wem.

Będzie to odezwa utrzymana w krót-
kich słowach, a wskazująca, że bez wojska
niema państwa wobec czego należy wojsko
to tworzyć.

WOJNA ŚWIATOWA.

Komunikat niemiecki.

BERLIN 27 kwietnia.

Urzędowo donoszą:

NA FRONCIE ZACHODNIM. Na
polu walki pod Arras wzmógł się zno-
wu wczoraj wieczorem na szerokim fron-
cie, obustronny ogień artylerii. Na po-
łudnie od Scarpe, atakowali Anglicy, zo-

stali jednak, po obu stronach drogi z
Arras do Cambrai, ogniem i walką
wzręcz, ze stratami odparci.

Wzdłuż Aisne i w Szampanii przy-
biera znów ogień artylerii, na gwałtowno-
ści.

Walki piechoty koło Chemin des
Dames, przyniosły nam zdobycz w tere-
nie i jeńcach.

NA FRONCIE WSCHODNIM. Po-
łożenie niezmiennione.

NA FRONCIE MACEDOŃSKIM. Na
południowy wschód od jeziora Dojran,
atakowali Anglicy w dalszym ciągu. A-
taki ich przeciw pozycjom bułgarskim,
pozostały bez powodzenia.

Walki lotników.

Na zachodzie stracił przeciwnik 11
samolotów i 2 balony na uwięzi. Mię-
dzy Wardar a jeziorem Dojran zestrze-
lono dwa angielskie samoloty.

v. Ludendorff.

Komunikat austriacki.

WIEDEN, 27 kwietnia.

Urzędowo donoszą:

NA ŻADNYM z frontów nie ma
szczególnych zdarzeń.

v. Hofer.

Kłeska Anglików.

Komunikat bułgarski.

SOFIA, 26 kwietnia.

Urzędowo donoszą:

NA FRONCIE MACEDONSKIM:
Bitwa między Wardarem a jeziorem Doj-
ran zakończyła się zupełnem niepowo-
dzeniem nieprzyjaciela. Ataki Anglików
następujące po sobie znacznemi siłami
w odcinku między jeziorem a wsią Dol-
zaloce zostały krwawo odparte.

Poniósłszy ciężkie straty, cofnął się
znowu nieprzyjaciół na swoje dawne sta-
nowiska. **Przeszło 800 trupów an-
gielskich** zostało w naszych rowach
i zasiekach, podczas gdy całe przedpola
zasiane są trupami.

Olbrzymie straty floty angielskiej.

CHRYSTYANIA (TBK). Telegram
własny londyński dziekanika „Alfen-
posten” donosi, że ogólna objętość za-
topionych okrętów w ostatnim tygod-
niu jest prawie dwa razy tak wielką jak
w tygodnie poprzednim, a największą od
ogłoszenia nieograniczonej wojny łodzi
podwodnych, grożącej obecnie Anglii
większem niebezpieczeństwem niż kie-
dykolwiek przedtem.

Nie zawrą osobnego pokoju.

LONDYN (B. Reuters). „Morning-
post” donosi, iż Wilson zapewnił Balfou-
ra, że Stany Zjednoczone nie zawrą o-
sobnego pokoju z Niemcami.

Nota Rosyi do koalicji.

PETERSBURG (Ag. Peters.) Tym-
czasowy rząd przygotowuje obecnie no-
tę, jaką ma zamiar wkrótce wystoso-
wać do państw koalicji, a w której o-
kreśli w wyczerpujący sposób swoje
stanowisko w sprawie zagadnień i ce-
lów obecnej wojny; uzupełniając w ten
sposób ogłoszone już swoje w tej spra-
wie oświadczenia.

Rosya a cele wojny.

PETERSBURG (TBK). Agencya
telegraficzna zaprzecza i nazywa przed-
wczesną wiadomość z 25 bm., jakoby rząd
prowizoryczny przygotował notę do
sprzymierzonych w kwestycielów wojny.

Przeciw Radzie robotników i żołnierzy.

BERNO (TBK). „Temps” donosi

z Petersburga: Armie frontowe i wojska
na prowincyi nie chcą już słuchać ro-
botników ani garnizonu petersburskiego.
Postanowiły utworzyć własne zrzesze-
nia celem zwalczania działalności skraj-
nych socjalistów.

W tej sprawie będzie obradowała
w Petersburgu 10 maja, ogólna konfe-
rencyja wszystkich powiatowych zastęp-
ców robotników i żołnierzy.

Obrady państw północnych.

SZTOKHOLM (TBK). W następ-
stwie poprzednich zjazdów odbędzie się
w Sztokholmie zjazd ministrów stanu
i ministrów spraw zewnętrznych Szwec-
yi, Danii i Norwegii w czasie od 9 do
11 bm. Obrady te są nowym dowodem
dobrych stosunków tych państw mię-
dzy sobą i wyrazem życzenia, by przy
zachowaniu szczerej a bezstronnej neu-
tralności pracować razem dla utrzymania
swych praw i interesów i pomagać sobie
na polu gospodarczym.

Przed zwołaniem Sejmu.

W dniu 13, 16 i 19 kwietnia odby-
wała swe posiedzenia Podkomisya Kon-
stytucyjna; w dniu 14, 17, 19 i 23 Pod-
komisya Sejmowa.

Na posiedzeniach tych zakończono
już dział Konstytucyi o władzy prawo-
dawczej oraz ustalono główne zasady
prawa wyborczego.

Prace obu Podkomisji oraz całej
Komisji Sejmowo-Konstytucyjnej będą
i nadal prowadzone również intensywnie,
aby Sejm mógł być jaknajprędzej
zwołany.

Z Rady Stanu.

Rada Stanu do ks. Arcybiskupa Kakowskiego.

Rada Stanu na posiedzeniu w dn.
21 b.m. uchwaliła wysłać delegację do
ks. Arcybiskupa Kakowskiego z wyrazami
podziękowania za ostatnie orędzie
arcybiskupie.

Prace Departamentu Oświaty.

Departament wyznań religijnych i
oświecenia publicznego zajęty jest pra-
cami przygotowawczymi w przededniu
objęcia szkolnictwa polskiego w Kró-
lestwie Polskiem. Między innemi De-
partament pragnął zobrazować stan
szkolnictwa średniego, przystąpił do ze-
stawienia odpowiednich danych statys-
tycznych. W tym celu rozesłał do
szkół średnich męskich i żeńskich odpo-
wiednie kwestyonariusze, dotyczące spi-
su nauczycieli liczby uczniów według
klas i wyznań, wiadomości finansowych
o szkole i liczby lekcji tygodniowych
ogółem i w poszczególnych klasach. Od-
powiedzi na kwestyonariusze zaczynają
już napływać. Takie kwestyonariusze
będą również rozesłane do seminarjów
nauczycielskich i kursów pedagogicz-
nych.

Komisya do spraw szkolnictwa lu-
dowego opracowuje ustawę normalną,
według której mają być urządzone i
prowadzone szkoły początkowe w Kró-
lestwie Polskiem. Zinnych prac wymie-
nić należy opracowanie programu semi-
narij nauczycielskich, regulaminu eg-
zaminów dojrzałości dla uczniów i uc-
zenie szkół średnich oraz eksternistów
i eksternistek. Departament porozumiał
się już z organizacyami nauczycielskimi
w Królestwie Polskiem, które również u-
dają się do Departamentu w różnych
sprawach.

Działem oświaty w Depatamencie
kieruje dyr. Józef Pomorski, sprawami

wyznaniowemi wicedyrektor Departamentu prof. St. Smolka. Dział szkolnictwa średniego powierzono p. Władysławowi Wójcickiemu, dział szkolnictwa początkowego p. Zygmuntowi Gąsiorowskiemu.

Macierz Szkolna i Rada Stanu.

Dnia 22 b.m. przybyli do Marszałka Koronnego prezes Polskiej Macierzy Szkolnej J. hr. Tarnowski oraz wiceprezes p. Ignacy Baliński, oświadczając, że Macierz Szkolna pragnie pracować w porozumieniu z Radą Stanu i oddaje się pod jej opiekę. Marszałek Koronny i wice-marszałek w odpowiedzi zaznaczyli, że uznają w zupełności za cel Macierzy i jej zasługi w przeszłości, oraz uważają, że praca na polu szkolnictwa tylko w ścisłej łączności ze społeczeństwem może wydać pożądane owoce.

Komisja Ofiary Narodowej.

Podajemy poniżej ostatecznie ustaloną listę Komitetu Ofiary Narodowej:

Ks. W. Bliziński, ks. prałat Z. Chęmiński, Zygmunt Chmielewski, Wł. ks. Czetwertyński, E. ks. Czetwertyńska, St. Czekanowski, Henryk Grohman, Al. Grobicki, ks. prałat J. Goatowski, St. Krzywoszewski, St. Libicki, Marszałkowa W. Niemojowska, dr. A. Natanson, bryg. Józef Piłsudski, E. ks. Sapieha, Eustachowa ks. Sapieżyna, St. Stanisławski, B. Stolarski, Br. Szlubowski, A. Suligowski, J. hr. Tarnowski, St. Wessel i Jan Zaglenczny.

Komisja opieki nad robotnikami.

Przy Departamencie Pracy Tymczasowej Rady Stanu Królestwa Polskiego utworzona została Komisja Opieki nad Robotnikami Polskimi zagranicą.

Komisja znajduje się przy ul. Mazowieckiej.

Z wewnątrznej polityki Austrii.

Zwołanie parlamentu.

WIEDEN (TBK). Dziś zostanie ogłoszony patent cesarski, zwołujący parlament na dzień 30 maja.

Zaufanie cesarza do rządu.

WIEDEN (TBK). „Wiener Ztg.“ ogłasza pismo odręczne cesarza Karola do prezydenta ministrów hr. Clam-Martinitica, w którym cesarz wyraża uznanie i nieograniczone zaufanie hr. Martinicowi, zapewniając go, że za swe starania około dobra państwa może zawsze liczyć na stałe cesarskie poparcie.

Nieprzyjęte dymisy.

WIEDEN (TBK). „Wiener Ztg.“ ogłasza jednakże odręczne pisma cesarskie do ministrów Barenreithera, Bobrzyńskiego i Urbana, w których cesarz oświadcza, że nie widzi powodu do przychylenia się do ich próśb o zwolnienie z urzędów oraz zapewnia ich o dalszym swym zaufaniu.

Święto majowe w Austrii.

WIEDEN (TBK). W odezwie ogłoszonej przez „Arbeiterzeitung“, centralny organ niemieckiej socjalnej demokracji w Austrii, wzywającej robotników do uczczenia święta majowego przez zaniechanie pracy w dniu 1 maja i do spokojnego podjęcia pracy dnia 2, tegoż miesiąca, czytamy:

W znaku święta majowego chcemy odbudować zniszczoną przez wojnę, łączność międzynarodową, a przede wszystkim dać znać proletaryatowi rosyjskiemu, że i my chcemy wraz z nim współpracować w usiłowaniach zakończenia wojny światowej, na podstawie zrzeczenia się aneksji i odszkodowań, drogą pokojowo-rozjemczego porozumienia; że jesteśmy zjednoczeni i gotowi użyć całej naszej siły proletaryackiej dla uwolnienia świata na zawsze od wojny i powrotu tych ciężkich doświadczeń.

Święto majowe powie proletaryatowi Rosji, że w zupełności podzielamy jego dążenia do jak najszybszego zakończenia wojny światowej, oraz doda siły do wystąpienia przeciw imperyal-

stycznym dążeniom zatrzucającym życie ludzkości.

Święto majowe stanie się godnym przygotowaniem międzynarodowej konferencji socjalistycznej w Sztokholmie.

Prawo wyborcze kobiet w Galicyi.

WIEDEN, 26 kwietnia.

(WBP) Pod przewodnictwem pani Zofii Moraczewskiej zjawiała się wczoraj w prezydium Koła Polskiego deputacya Ligi Kobiet N. K. N., w której skład wchodziły panie: Berger-Jankowska, Blachutowa, Kodurowa, Leiksnerowa, Malkowska, Manuwarda, Nowakówna i Wohlfeldowa.

Deputacya Ligi, do której przylażyły się stowarzyszenia kobiece katolickie, nauczycielek, oficyantek itp. przez usta p. Moraczewskiej z uwagi na wybitną działalność, jaką kobiety rozwinęły właśnie w czasie wojny, a jaka dokumentuje ich samodzielność, wyraziła żądanie, aby w wyodrębnionej Galicyi, przyznano wszystkim pełnoletnim kobietom czynne i bierne prawo wyborcze.

Świętem majowym zamyślamy, nie bacząc na zaofiarowaną gotowość obrony, — gotowość proletaryatu do zawarcia pokoju.

Prezes Koła Dr. Bilinski zaznaczył w odpowiedzi, że argumenty przytoczone trafiają mu do przekonania i gdyby je wyłuszczone przed plenium Koła, możeby zmieniły niejedną w tej mierze pogląd. Można jednak mieć nadzieję, że jeżeli kobiety nie ustają w swej działalności, rychło osiągną cel napieży.

Wiceprezes Koła Daszyński poinformował deputacyę o postanowieniach przyjętych do projektu wyodrębnienia, wedle których przyznaje się prawo wyborcze bierne kobietom o kwalifikacjach samoistnej pozycji społecznej.

Dr. Leo oświadczył deputacyi, że uznaje potrzebę dopuszczenia kobiet do wyborów gminnych.

Deputacya odniosła wrażenie życzliwego przyjęcia jej postulatu.

Do naszych Czytelników i Przyjaciół.

Od dnia dzisiejszego poczynając będzie „Il. Gazeta Polska“ wychodziła już stale jak dawniej w objętości 4 stron tekstu, a za kilkanaście dni będzie już drukowana w własnej drukarni.

Trudności związane, zwłaszcza na prowincyi z przemianą tego rodzaju, zmusiły nas do chwilowego ograniczenia rozmiarów pisma. Usuwając je obecnie, znajdujemy się w tem miłym położeniu, iż możemy zawiadomić Czytelników naszych o szeregu ulepszeń jakie poczynając od dnia dzisiejszego wprowadzamy. Należy tu przede wszystkim udoskonalenie naszej służby informacyjnej, pomnożenie liczby korespondentów, rozszerzenie działu telegraficznego.

Przenosząc równocześnie pracę koło wydawania gazety niemal w całości na noc jesteśmy w stanie zamieszczać wszystkie wieczorem i nocą otrzymane wiadomości tak, by mogły się pojawić już w dniu następnym, a nie w trzecim jak się to działo dotychczas.

W ten sposób „Gazeta Polska“ stanie się istotnie dziennikiem Zagłębia przynoszącym najwcześniejsze wiadomości.

Pomimo zaś te zmiany wszystkie podnoszące znacznie koszt wydawnictwa przystępujemy od dnia 1 maja br. do unormowania ceny pisma w walucie koronowej przy równoczesnym znacznym tej ceny obniżeniu w tym czasie, gdy wszystkie inne pisma przystępują raczej do podnoszenia cen przedpłaty.

Prenumerata będzie zatem wynosiła od 1 maja br. w Dąbrowie bez dostawy do domu zamiast 3 K. tylko 2 K. 50 hal. miesięcznie; z dostawą do domu lub przesyłką pocztową (w okupacji austr. i w Austrii) zamiast 3 K. 50 hal. tylko 3 K. W okupacji niemieckiej z przesyłką pocztową 2 Mk. 40 fen.

Cena pojedynczych egzemplarzy zostanie również z dniem 1 maja znacznie obniżoną.

Przekonani, że zaprowadzone przez nas obecnie zmiany i ulepszenia spotkają się z uznaniem naszych Czytelników — prosimy ich o dalsze życzliwe poparcie.

Wydawnictwo „Gazety Polskiej“.

Ostatnia próba.

Zapowiadana od miesięcy, decydująca ofenzywa angielsko-francuska na froncie zachodnim nastąpiła wreszcie w tym miesiącu z niesłychaną gwałtownością, niezwykłą nawet w tej krwawej i obfitującej w tak liczne dramatyczne momenty, wojnie.

Od 3 tygodni świat przypatruje się z zapartym tchem tytanicznym zapasom olbrzymich dwóch armii, olbrzymich nie tylko siłą liczebną, ale i wyposażeniem w najnowsze i najokropniejsze środki niszczące, nieznanej dotąd kalibru armaty, potworne automobile pancerne i straszne w swych skutkach urządzenia wybuchowe i minowe.

Podczas, gdy ziemia rozorana i rozrywana w kawały niewidzianą dotąd masą śmiertelnych pocisków drży w posadach od huków, jakiego świat nigdy dotąd nie styszał, w powietrzu rozgrywa się najzaciętsze od początku wojny walki aparatów lotniczych. I już nie są to poszczególne wloty pojedynczych maszyn, mających na celu raczej wywiad, niż atak, ale masowe szturmowe całych eskadr powietrznych naraz, by zasypać przeciwnika deszczem ognia i żelaza, zmieszać go lub uczynić w nim wyłom potrzebny dla ataków piechoty.

I jakież jest wynik dotychczasowych tych okropnych zapasów? Czy udało się Francuzom i Anglikom cel wyparcia Niemców z Francji i Belgii, przełamania ich frontu i odrzucenia go na linię Renu?

By odpowiedzieć na to, wystarczy spojrzeć na mapę i to orientując się w niej nawet wedle oficjalnych komunikatów koalicji. I trzeba tu zaprawdę bardzo dokładnej karty, by odszukać na niej te wioski i wioseczki, o które się toczy walka, te poszczególne wzgórza wydzierane sobie wzajemnie i od 2 tygodni stale w komunikatach wymieniane.

Najlepszy to znak, że mimo użycia największych sił i środków Francuzi i Anglicy w najlepszym razie posunęli się w tych 3 tygodniach tu i owdzie o kilkadziesiąt lub kilkaset metrów naprzód, co zresztą Niemcy z właściwą sobie ścisłością każdorazowo przyznawali. Znakiem to jednak także, że ofenzywa koalicji napotkała na nieprzezwyciężony wprost mur, mimo niezmiernych ofiar, jakie frontalne jej ataki za sobą pociągły.

Gdyby tak dalej szło, w takim razie trzebaby jej lat całych, by cel swój osiągnąć. Dopóki nie dowiemy się, że Niemcy ustąpili z Lille, Ostendy, Brukseli, Antwerpii, że wycofali się z pod

Verdun, Reims i St. Quentin, opróżniając w ogóle zajętą część Francji, śmieszne jest twierdzenie, żeby ich pozycja na froncie zachodnim w jakikolwiek sposób się pogorszyła.

Jakżeż inaczej wyglądała ofenzywa państw centralnych przeciw Rosji, kiedy to od maja do sierpnia 1915 r. przesunięto front od Gorlic i Piłicy po Dźwinę, Pińsk, Kowel i Besarabie, lub jesienią tegoż roku, gdy jednym zamachem zagarnięto całą Serbię, Czarnogórę i pół Albanii, lub wreszcie ostatnia kampania rumuńska, gdy wprost na małej karcie szkolnej widoczne były co dzień ich postępy w Siedmiogrodzie, Dobrudży i Mołdawii, aż w końcu sroga zima zmusiła ich do zatrzymania się, hen, u brzegów Seretu.

Kto zatem patrzy cokolwiek krytycznie na przebieg wypadków, musi przyznać, że dzisiejsza ofenzywa Anglii i Francji to bezsilna próba. A może i ostatnia. Gdy w czasie kiedy krwawią się te państwa, ich potężni sprzymierzeńcy, Rosya i Włochy zachowują się po swych poprzednich równie nieudanych wysiłkach ofenzywnych, niemal bezczynnie, czyż nie jest tu słuszny wniosek, że zrezygnowały one już może z ewentualnych sukcesów walką orężną osiągalnych i że dzisiejsze zapasy we Francji — to ostatnia próba koalicji w tej mierze?

Nie chcemy uprzedzać wypadków, przemawia jednak zatem i wiele innych okoliczności. L.M.

Rocznica 3 maja.

Rada Stanu a 3 maj.

Wydział Wykonawczy Rady Stanu na wtorkowym posiedzeniu powziął następującą uchwałę:

„Uważając dzień 3 maja za święto narodowe, w którym wszystkie instytucje publiczne, przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, szkoły i t. d. winny być zamknięte, jak to ma miejsce w dni świąteczne, Tymczasowa Rada Stanu nie uznała żadnego programu obchodu tej uroczystości, pozostawiając to całkowicie inicjatywie prywatnej.

Obchód w Dąbrowie.

Komitet obchodu 3-go maja odbył onegdaj posiedzenie, na którym roztrząsano sprawę daty obchodu. Najodpowiedniejszym wydawał się dzień 6 maja, ponieważ w dzień ten kościół odprawia uroczyste nabożeństwa, a także dniem świątecznym niekępowana publiczność mogłaby wziąć łączny udział w planowanym pochodzie. Pewne trudności, nasuwała kwesta Macierzy, na ten dzień naznaczona, z którą Komitet nie chciałby kolidować. Postanowiono porozumieć się w tej sprawie z Kolem Macierzy.

Następne posiedzenie Komitetu, w którym zasiadają przedstawiciele wszystkich polskich stowarzyszeń organizacyjnych publicznych i cechów odbędzie się w poniedziałek 30 bm.

OGŁOSZENIA.

KURIER ŚWIĄTECZNY

ILUSTROWANY TYGODNIK HUMORYSTYCZNO-SATYRYCZNY

54-ty Rok WYDAWNICTWA

PRENUMERATA Mk. 5 kwartalnie z przes. pocztową.

REDAKCYJA i ADMINISTRACJA WARSZAWA ul. Nowy Świat № 27.

Fabryka rowerów i przyborów St. Krzywańskiego

w Będzinie, ul. Słowiańska № 8. Oddział w Dąbrowie ul. 3 Maja № 9 poleca: Rowery nowe i używane, wszelkie części i przybory, hurtowo i detalicznie; reperuje, przerabia i odnawia rowery najbardziej zniszczone po cenach niskich.

Reperacja maszyn do szycia i gramofonów. 735—8—10

KRONIKA.

Kalendarzyk. Dziś Sobota Pawła od Krzy-

za W. Niedziela Piotra M., Roberta Op. Poniedziałek Katarzyny Sen., Maryana M. Wschód słońca 4:38.—Zachód 7:18.

Komunikat w sprawie zajęcia i sprzedaży metali i przedmiotów metalowych. Przypomina się niniejszym rozporządzenie c. i k. Jenerałego Gubernatorstwa z dnia 25-go stycznia 1917 r. odnoszące się do zajęcia i sprzedaży metali i przedmiotów metalowych, które ogłoszone zostało w numerze 61 naszego pisma z dnia 13 marca r.b.

Termin zgłoszenia przedmiotów metalowych, których zastąpienie jest niezbędne, upłynął już dnia 15-go marca r.b. Zamieszczenie tego zgłoszenia podlega, jak wiadomo, surowej karze.

Komendy obwodowe przyjmują jeszcze przez krótki czas zgłoszenia przedmiotów metalowych, których zastąpienie jest niezbędne, potrzebne, należy więc skorzystać z dodatkowego terminu i wypełnić ciążący na każdym obowiązek.

W każdej prawie większej miejscowości są wyznaczeni do zakupu agenci skupujący przedmioty metalowe po przepisanych cenach. Do nich należy zwracać się z propozycją sprzedaży przedmiotów metalowych i starych metali.

We własnym interesie stron leży jak najszybsza sprzedaż posiadanych przedmiotów metalowych, służących do użytku domowego, ponieważ naczynia emaliowane, moździerze z żelaza i kamienia, cynkowe miednice i t.p. które można nabyć za pieniądze uzyskane ze sprzedaży metali i przedmiotów metalowych są na razie jeszcze tanie. Cena ich pójdzie jednak w górę, lepiej więc zaopatrzyć się w potrzebne naczynia za pomocą czasu.

Ponieważ upoważnieni kupcy wyplacają cenę kupna za dostawione przedmioty metalowe od razu w gotówce, najkorzystniej jest odstawić przedmioty metalowe objęte rozporządzeniem albo wprost do Centrali (Lublin, Krakowska 57) albo do jej legitymowanych zastępców.

Zwraca się również uwagę właścicielom przedsiębiorstw przemysłowych na obowiązek jak najrychlej sprzedaży upoważnionym do zakupu agentom zapasów metali i urządzeń metalowych, których zastąpienie nie jest konieczne bez względu na to, czy przedsiębiorstwa te zgłosiły je, czy nie.

Osobiste. Redaktor nac. naszego pisma p. Wiktor Mondalski powrócił i objął stałe kierownictwo pisma.

Czytelników i przyjaciół naszych w całym kraju prosimy o nadsyłanie nam korespondencji o życiu politycznym i gospodarczym, o wieściach i obchodach, o wszelkich ważniejszych zdarzeniach w miejscowościach ich zamieszkania oraz w bliższej okolicy.

Rejestracja strat. Dnia 1-go maja zamknięcie zostaną wszystkie biura komisji szacowania strat wojennych, dotąd czynne w różnych miastach Królestwa Polskiego. Po zamknięciu tych biur czynne będą tak zwane oddziały lotne, za pracę swą pobierające oddzielną zapłatę.

Sekretaryat Rady Narodowej komunikuje nam:

Dnia 2 i 3 maja ma się odbyć w Warszawie posiedzenie plenarne Rady Narodowej. Proszono nas o zawiadomienie, że uczestnicy Zjazdu zgłaszać się winni po bliższe informacje w Kancelarii Rady w Warszawie, przy ul. Zgoda Nr. 1. (przy red. „Świata”). Pisma w okupacji austriackiej prosimy o przedruk niniejszego komunikatu.

Odbiór pozostałych rzeczy po zmarłych Legionistach (c. d.). Licoczn, Lipiński Stefan, Lamparski Stanisław, Laskowski Stanisław, Latała Józef, Lewinson Motel, Lubiński Roman, Loboński Kazimierz, Mijas Jan, Matusiński Piotr, Musiałkiewicz Stefan, Mejer Stanisław, Moneta Dawid, Mansperl, Haber Bronisław (Myszkowski Zdzisław); Michalcuk Michał, Murmyl, Bartłomiej, Maruszcak Franciszek, Majkut Stefan, Michalek Stanisław, Micharczyk Józef, Napoleon Kazimierz, Noworol Stanisław, Niedojadło Jakób, Niemętowski Michał, Nitecki Waleryan, Orłowski Adam, Orłowski Zygmunt, Orlando Zdzisław, Olejarz Jan, Osinski Zygmunt, Obmiński Bernard, Parma Leopold, Pączek Stanisław, Pawłowski Jakób, Paprocki Józef, Pater Jan, Patri Bolesław, Pawłowski Jan, Piekarczyk Jan, Pulanik Stanisław, Pistka Michał, Pod rabiński Henryk, Pitak Wojciech, Pastecz Jan, Pyszko Jan, Podlaski Antoni, Preilisz Tytus, Psuj Stefan, Postuła Józef, Plewniak Piotr, Przedpełski Czesław, Pokratka Michał, Radosz Jan, Raciecki Henryk, Radlica Roman, Rutkowski Józef, Rutkowski Bolesław, Rusinek Józef, Rarogiewicz Zdzisław, Reich Stanisław, Rojek Jan, Salomeńko Wasył, Sikorki Stefan, Siczko-Sierakowski Jan, Sanocz Karol, Stelmasiwicz Zygmunt, Szulc Reinhold, Suzin Kazimierz, Szeborn Franciszek, Stanisłowski Stanisław, Stępień Stanisław, Strużak Zygmunt, Strzelecki Jerzy, Słwik Józef, Szczepiński Wacław, Staryński Józef, Sokołowski Jan, Stolarz Wincenty, Szwarz Jan, Szrednicki-Pomian Zygmunt, Spisak Andrzej, Spiechowicz Józef, Satkow Maryan, Surma Antoni, Słusarz Piotr, Starkel Adolf, Światowicz Wojciech, Świerkosz Stanisław, Skrzyński Józef, Tychochut Tukaj Ludwik, Urbański Maryan, Ubermanowicz Adam, Werner Bronisław, Wolski Albin, Wawrzykiewicz Stefan, Wiśniewski Stefan, Woityła Józef, Wojtulewicz Mieczysław, Wolan Władysław, Watras Jacenty, Wilk Franciszek, Wilczek Józef, Wróblewski Jan, Wiliński-Wojtun Franciszek, Wardliczek Władysław, Witulski Władysław, Wacławik Julian, Wojciechowski August, Zaczekiewicz Józef, Załęzny Michał, Zygmunt Piotr, Zieliński Jan.

Podrożenie tytoniu. Jak się dowiadujemy planuje zarząd austr. monopolu tytoniowego dalsze podwyższenie cen tytoniu dochodzące do wysokości 80 proc. dotychczasowych cen. — Podwyższenie ma wejść w życie albo 15 maja albo 1 czerwca. W związku tem zostaje znikanie znów tytoniu ze

sprzedaży częściowej w trafikach. Będzie to czwarte już w czasie wojny podwyższenie cen tytoniu austriackiego.

Wódka stanie. Dostarczanie spirytusu przez centralę wiedeńską wielkim odbiorcom, którzy sprzedawali go dalej pośrednikom doprowadziło do handlu łańcuchowego dającego ogromne zyski pośrednikom przy małym zarobku państwa a stracie konsumentów, którzy spirytus kosztujący 6 K. 80 h. za litr, dostawał się po cenie około 30 k. Obecnie ma zostać usunięty cały szereg pośredników, tak że spirytus wychodzący z centrali w cenie 8 Kor. za litr, po przejściu przez ręce 3 — 4 pośredników dostanie się konsumentowi za cenę 10—12 K. za litr...

Chyba, że spekulanci wynajdą nowe sposoby...

Z Warszawy.

Studia dyplomatyczne i konsularne. W sekretaryacie szkoły Nauk Społecznych i Handlowych złożono przeszło 80 podań o przyjęcie na roczny kurs nauk dyplomatycznych i konsularnych. Podania te zostały rozpatrzone w ubiegły piątek przez specjalną komisję, złożoną z członków Zarządu szkoły, oraz delegata Departamentu spraw politycznych T. R. S.

Zawiadomienia o decyzji Komisji zostaną rozesłane przez sekretariat szkoły wszystkim kandydatom, w przyszłym tygodniu.

Otwarcie kursów nauk dyplomatycznych i konsularnych projektowane jest na dnia 6-go maja.

Uruchomienie tramwajów. Dzienniki warszawskie donoszą, że uruchomienia tramwajów nie można się spodziewać wcześniej jak 8 maja, a może nawet dopiero za 4 tygodnie. Dienne straty zarządu tramwajów nie licząc pensyj wynoszą 25.000 marek.

Z Włocławka.

Spis mężczyzn. Jak donosi „Goniec Kujawski” we Włocławku od kilku tygodni policja miejscowa rozsyła mieszkańcom wszystkich warstw wezwania, w których wzywa mężczyzn w wieku od 18 do 50 lat do stawienia się w Biurze meldunkowym. Powoływani są wszyscy bez różnicy wyznania. Za nie stawienie się grozi duża kara.

Z Zgierza.

O gimnazjum niemieckie. Onegdaj odbyło się w Zgierzubrzeżenie, zwołane przez Stow. Niemców na Łódź i okolicę, w sprawie założenia w Zgierzubrzeżenie średniej szkoły niemieckiej.

Z Radomska.

Podwójny hymn. „Głos” donosi: W Radomsku przed otwarciem Rady miejskiej odbyło się w bóżnicy nabożeństwo w obecności radnych chrześcijańskich, przyczem chór — podług gazet żydowskich — śpiewał „Boże coś Polskę” i hymn hebrajski syonistów „Jeszcze nasza nie zginęła nadzieja”.

Z Kiele.

Obchód setnej rocznicy cichów kieleckich odbył się w niedzielę dn. 15 b.m. Obchód zaczął się od uroczystego nabożeństwa w katedrze, odprawionego przez ks. bisk. Łosińskiego. W końcu odśpiewano hymn narodowy, programowo po raz pierwszy za rządów J. E. ks. biskupa Łosińskiego.

Po nabożeństwie starszyzna cichowa zgromadziła się w Magistracie. Przemawiał p. prezydent i kilku mówców na temat zadań i obowiązków społecznych, narodowych stanu rzemieślniczego.

Po południu w sali teatralnej odbyło się publiczne zgromadzenie.

Zakończyły uroczystość żywe obrazy symbolizujące cechy polskie i zgodną pracę wszystkich klas przysięgających wierność Ojczyźnie — Polsce. Podczas trwania obrazu na zapelnionej widowni odśpiewano „Boże coś Polskę”.

Z Maleczowa.

Szkoła gospodarcza zostanie otwartą 1 lipca. Kurs trwać będzie sześć miesięcy.

Z Brześcia.

Nowym burmistrzem mianowany został były inspektor więzień p. Antoni Zajda.

Z Lubartowa.

Nową szkołę gospodarczą otworzy w Kijanach lubelskie tow. gospodarcze w połowie czerwca. Kurs trwać będzie jedenaście miesięcy.

?

KRONIKA DĄBROWSKA.

Filia wspólna ces. król. uprzyw. austr. Landerbangu i Węgierskiego banku eskontowego i wymiennego dla Polski, ma, jak się dowiadujemy, przeistoczyć się w samodzielną instytucję finansową. W sprawie tej toczą się obrady.

„Wykopaliśko”. Podczas robót ziemnych przy ul. Francuskiej, odkopał przypadkiem jeden z robotników miecz, w zgniłej, skórzanej pochwie. Miecz jest stary, o drewnianej rękojeści i szerokiej, zardzewiałej kłindze. Co do jego pochodzenia, nie zdołano jeszcze nie stwierdzić. Będzie to prawdopodobnie zabytek z „epoki rosyjskiej”.

Skonfiskowano całą masę artykułów przemycanych, w drobnych ilościach przeważnie w stronę Będzina.

Przeklęty dyament.

10. — A podczas śniadania nie zaszło nic szczególnego, co zwróciło uwagę pani?

— Nie... Wzywano go tylko do telefonu.

— Kto to był?

— Nie wiem niestety. Dzwonek odezwał się w tym pokoju właśnie, gdzie siedzieliśmy, obok sali jadalnej. Służący wyszedł właśnie do kuchni, więc miss Hopkins, która właśnie znajdowała się bliżej drzwi, wstała i podbiegła podjąć słuchawkę. Powróciła za chwilę mówiąc, że osoba, która wzywa bankiera Versigny, nie chce wymienić swojego nazwiska.

— Oh! To jest dosyć ważne! I o ciebie pani zgodził się na rozmowę?

— Tak. Przyznaję, że mnie to zadziwiło trochę. Sądziłam, że nie zechce się fatygować dla osoby nieznanego, Ale on, po krótkiej chwili wahania, powstał i udał się do drugiego pokoju.

— Czy słyszała pani, co mówił?

— Nie. Wychodząc, zamknął drzwi za sobą i powrócił bardzo szybko.

— Jak wyglądał, kiedy powrócił?

— Był tak samo niespokojny, jak przedtem. Ja zaś nie śmiałam go o nic zapytać.

— Co robił po śniadaniu?

— Kazał przygotować automobil na godzinę wpół do drugiej, lecz wychodząc zwołał szofera i powiedział mu, żeby był gotów na moje usługi.

W chwili, kiedy Michalina wymawiała te słowa, rozsunęła się nagle portiera, zakrywająca drzwi i do pokoju weszła wolnym krokiem wysoka kobieta, czarno ubrana. Twarz jej blada o regularnych rysach okalały dwa pasma siwych włosów. Oczy jej jasne, jakby wyblakłe, patrzyły badawczo i surowo.

Była to miss Hopkins.

— Podeszła do młodego literata, nie okazując najmniejszego zdziwienia i wyciągnęła do niego rękę, mówiąc serdecznym głosem:

— Kochany panie Bernac, przepraszam od wczoraj, że pan do nas przyjdzie, że pan nas nie opuści w tem niezgodzie, jakie spada na Michalinę. Człowiek tej miary, jak pan, może nam być bardzo użyteczny w rozświetleniu prawdy.

— Sądzę, że dokonam tego — odpowiedział grzecznie Bernac — W każdym razie przyznać muszę, że żadna sprawa nie zainteresowała mnie dotąd w ten sposób, co ta właśnie. Oddam się jej też całą duszą.

— Nie napróżno pan Versigny uważał pana jako najcenniejszego swego przyjaciela.

Bernac skłonił się w milczeniu.

— Droga miss Hopkins! — odezwała się Michalina — Pan Bernac powiedział mi wiele ciekawych rzeczy i zadał mi kilka pytań dotyczących mojego ojca.

— A ty odpowiedziałaś na nie z całą szczerością, kochane dziecko?

— Tak jest! — odparł Bernac — Ale skoro złożyło się tak szczęśliwie, że i z panią pomówić mogę, miss Hopkins, pozwól mi pani zasięgnąć u niej informacji.

— Z całą przyjemnością kochany panie.

Miss Hopkins zeznała więc, że podjąwszy telefoniczną rozmowę, przeznaczoną dla bankiera, zauważyła natychmiast, iż osoba rozmawiająca zmieniała dowolnie głos swój, gdyż brzmiał chrapliwie i nienaturalnie. Człowiek ten powiedział dosłownie: „Wzywam bankiera Versigny z polecenia pewnej osoby, która pragnie się z nim bezzwłocznie porozumieć w bardzo ważnej sprawie”.

— Chciałbym się widzieć z wujem pani, panno Michalino — rzekł Bernac, kiedy miss Hopkins zamilkła. Czy pani dawno mówiła z panem Gerardem de Lambriere?

— Telefonowałam dziś rano do niego, na ulicę de Courcelles, skąd odpowiedziano mi, że pana de Lambriere już niema w domu od dni kilku, ale że oczekują jego przybycia w najbliższym czasie, nawet może dziś jeszcze. Prosi-

łam, żeby natychmiast przysłało do mnie.

— Miss Hopkins spojrzała na zegarek.

— Jest już druga godzina — rzekła. Czy zyczysz sobie, Michalino, żebym się poinformowała o powrocie twojego wuja?

Młoda dziewczyna spojrzała pytająco na Bernaca.

— Ależ i owszem, miss Hopkins — odpowiedział tenże grzecznie.

Angielka zbliżyła się do aparatu i zażądała połączenia. Po chwili głos jakiś zadzwieczał i nagle Bernac ujrzał, jak miss Hopkins, blada i przerażona, wypuściła słuchawkę z ręki i bezwładnie usunęła się na fotel.

— Co się stało, miss Hopkins? Co się stało? — zawołał Bernac, przyskakując do niej i instynktownie odsuwając drzącą ręką Michalinę.

— Mój Boże! — szepotała Angielka z trudem chwytając powietrze — Mój Boże! To nie może być! To przecież jest okropne!

— Ale co takiego? Miss Hopkins! Proszę mówić. Co za wiadomość odebrała pani? Co się stało?

— Stało się... nie... nie... to niemożliwe... Michalino, bądź odważna, drogie dziecko... znaleziono pana de Lambriere powieszzonego w swoim salonie... (d. c. n.)

Imieniny cesarzowej Zyty.

Z okazji imienin cesarzowej Zyty odbyło się wczoraj o godz. 10 rano w kościele parafialnym uroczyste nabożeństwo, przy udziale korpusu oficerskiego, urzędników, oddziałów wojskowych i publiczności. Po mszy św. odprawionej przez kapłana polowego ks. Prokscha odśpiewano austr. hymn ludów na cześć uroczystości kościelnej się skończyła. Z powodu imienin budynki w których urzędują władze okupacyjne przyozdobione były flagami państwowymi.

Echa Będzińskie.

(b) **Trzeci Maj.** W celu uczczenia rocznicy konstytucji trzeciego Maja organizuje się tu specjalny komitet. Na urządzenie w tym dniu kwesty Macierz Szkolna otrzymała już od władz pozwolenie. Sprzedawane będą nalepki do okien i znaczki.

Tegoż dnia, grono miejscowych amatorów, w teatrze Corso, odegra dwuaktowe wspomnienie z czasów walk o niepodległość Polski, z roku 1863 p. t. „Za Sztandarem” i jednoaktówkę „Po drodze” Maryana Gawalewicza. Czysty dochód organizatorzy przeznaczają na Macierz Szkolną.

Bilety nabywać można wcześniej w cukierni p. Czerwińskiego.

(b) **Wybór delegata do Rady Narodowej.** W niedzielę dnia 29 bm. o godzinie 10-ej rano odbędzie się w lokalu Klubu Obywatelskiego zebranie w celu wyboru delegata do Rady Narodowej. Głosować ma prawo każdy, kto złoży deklarację treści następującej: „W warunkach, jakie wojna i wynikiły z niej akt 5 listopada, wytworzyły na ziemiach polskich, widzi zebranie polityczne, odbyte dnia... w... wielki moment historyczny, w którym do bezpośredniej pracy nad odbudową państwowości własnej przystąpić bezwzględnie należy. Jedyną dziś dla Polski wskazaną drogą jest wydobycie z kraju sił możliwie największych dla rzucenia ich na szalę wypadków. W pierwszym rzędzie dążyć należy do stworzenia możliwie największej armii narodowej, która by sprawę polską wzmogła i zabezpieczyła, do stworzenia rządu, któryby siły kraju tak dziś znaczne jeszcze wyzwołał i do pracy nad odbudową Ojczyzny powołał.”

Taki początek rządu widzą zebrani w Tymczasowej Radzie Stanu, której nakazem i kierownictwem gotowi są poddać się bezwzględnie, taki początek armii widzą w bohaterstwie Legionów, które najszybciej za kadry wojska polskiego być winny uznane i uzupełnione drogą ochotniczego na razie werbunku. Dla wzmoczenia siły aktywnej społeczeństwa polskiego uznają zebrani za niezbędne zorganizowanie i uzbrojenie należytej powagi opinii publicznej krajowej i w tym celu za zwierzebną organ opiniotwórczy dla odradzającej się Polski nznają zawiązaną w Warszawie dnia 15 listopada r. z. Radę Narodową.”

Z Będzina wybrany zostanie jeden delegat, z Sosnowca trzech i oprócz tego z powiatu czterech delegatów.

(b) **Zebrania.** Na tydzień ten zapowiedziano następujące zebrania:

Klubu Obywatelskiego, sprawozdawcze i wybór zarządu, dziś w lokalu własnym.

Macierzy Szkolnej w lokalu klubu, jutro o godzinie 4-ej popoł., zwyczajne roczne.

Towarzystwa Dobroczynności w poniedziałek dnia 30 w lokalu własnym.

Głos Sosnowiecki.

(s) **Ferie letnie.** Wakacje letnie w szkołach sosnowieckich mają być w roku bieżącym przedłużone i rozpoczną się już 15 czerwca. Przyczyną tego zarządzenia jest chorobliwy stan większości działaczy wskutek złego odżywiania się.

(s) **Za obniżenie marek** Właściciel kantoru wymiany pieniędzy Izrael Eigensmann skazany został za wymianę rubli wyżej 2,16 Mk., na karę

pieniężną w wysokości 50 marek, a Li-na Fischer handlarzka z Łagiszy na 20 Mk. grzywny za przyjmowanie w swym handlu marki niżej 46 kopiejek.

(s) **Pięćdziesiąt rubli za dzień orki!** Wskutek drożyzny paszy a tym samym trudnych warunków utrzymania koni, właściciele ich żądają obecnie za dzienną uprawę roli pod zasiewy aż 50 rubli! Wobec tego, niektórzy właściciele ogrodów wystąpili do wojskowych władz niemieckich z prośbą o obrobienie pół koniami wojskowymi, co uwzględnieniem zostało stosunkowo po niskich cenach, gdyż po 20 marek dziennie.

(s) **Statystyka chorób.** Według danych urzędowych zanotowano od dnia 7 do 13 kwietnia rb. następujące choroby zaraźliwe w powiecie Będzińskim: tyfus plamisty: w Sosnowcu 3, Będzinie 3, Grodźcu 1 wypadek; tężec w Będzinie 1; tyfus brzuszny: w Sosnowcu 3, Zawierciu 1 i Grodźcu 1 wypadek. Szkarlatyna: w Sosnowcu 2, Będzinie 1 i Czeladzi 1 wypadek. Żaden z tych wypadków nie był śmiertelny.

(s) **Ziemniaki na zasiewy.** Komisja zasiewów przy Radzie miejscowej Opiekuńczej zawiadamia, że dzielnicowi przyjmują zapisy na ziemniaki tylko do dnia 5 maja r.b. włącznie. Po tym terminie zapisy już nie będą przyjmowane.

(s) **Licytacje.** Z dniem każdym daje się zauważyć coraz więcej licytacji, urządzanych przez komorników sądowych. Ofiarą są przeważnie lokatorzy, którzy z braku pracy, czy też funduszy zalegali z opłacaniem komornego. Licytacje te zazwyczaj z braku licytantów upadają.

(s) **Na roboty.** W dniu wczorajszym przejechało przez miasto większa partya robotników z okolic Warszawy, udająca się na roboty polne do Prus.

(s) **Na posady.** W tych dniach opuściło Sosnowiec kilku młodych ludzi, którzy otrzymali posady nauczycieli szkół ludowych w Kieleckim.

(s) **Ceny nabiału.** Ceny nabiału, jako to: jaj, masła, sera, śmietany i t. d. w ostatnich dniach nieco spadły.

(s) **Chleb dodatkowy.** Począwszy od d. 28 bm. wydawany będzie chleb jednorazowo w sklepach Komisji Żywnościowych i sklepach zakładów przemysłowych dodatkowy, a mianowicie 1½ funta na osobę w rodzinie. Wydawanie nastąpi za okazaniem karty żywnościowej.

(s) **Opłaty na pocztę miejskiej.** Na pocztę miejskiej, począwszy od 26 kwietnia rb. ustanowione zostały następujące opłaty: a) od listów zwykłych i pocztówek 5 fenigów, b) za depesze i listy pilne w centrum miasta 30 fen., poza miastem 70 fenigów i c) za wynajęcie jednej skrzynki pocztowej miesięcznie 6 marek.

KORESPONDENCYA ROZDZIELONYCH.

Uprasza się wszystkie pisma, wychodzące w Rosji o przedruk niniejszego.

Antoni Seweryn z Łaz zawiadamia żonę Maryę z dziećmi u rodziców Jana i Katarzyny Ramsów, w Jezówce, gm. Strzyca, pow. miechowskiego, gub. kieleckiej oraz matkę Julię Seweryn, szwagrow Izidora Nowackiego, Seweryna Lewandowskiego we wsi Górne Poręby, gm. miechów, że zdrow, pracuje w depot Nikitowka kolei południowej.

Antoni Cajt z, Kijów, Lwowska 50—29 zawiadamia rodziców i siostrę, którzy pozostali w Dąbrowie Górniczej, gub. piotrkowskiej, ulica Gliniaki № 9, że synowie ich: Wiktor, Mikołaj z rodziną, Stefan i córka Marya są zdrowi i dobrze im się powodzi, czekają wiadomości od nich tą samą drogą, po otrzymaniu odpowiadzi natychmiast wyśle pieniądze.

Aleksander Szpakowski prosi znajomych i kolegów w Sosnowcu o powiadomienie rodziców, że jest zdrow, pracuje na stacji Kijów osobowy, dokąd wysyła korespondencję. Posłał kilka listów, lecz nie dostał odpowiedzi. Pisma proszę o przedruk. Wiadomości przysyłajcie.

Jadwiga Cajt z, Kijów, Lwowska 50—29 zawiadamia siostrę Gertrudę Kondek w Dąbrowie Górniczej na Redenie, gub. piotrkowskiej, że jest zdrowa i ma się dobrze. Prosi o odpowiedź tą samą drogą, jak im się powodzi, gdzie są bracia: Antoś, Ryszard i Oleńka i czy są zdrowi?

Stefanowstwo Trepkowie donoszą rodzinie w Piotrkowskim, że są zdrowi, powodzi im się nieźle, proszę o wiadomości co z rzeczą i mieszkaniem w Piotrkowie.

Powrót Taty

do nabycia w Administracji „Gazety Polskiej”.

W POŁOWIE CZERWCA R. B.

LUBELSKIE TOWARZYSTWO ROLNICZE

otwiera w Kijanach pow. Lubartowskiego

niższą szkołę rolniczą

im. E. PLEWIŃSKIEGO.

11-to miesięczny kurs nauk obejmować będzie: rolnictwo, hodowlę inwentarza, ogrodnictwo, warzywnictwo, mleczarstwo, rachunkowość rolniczą, miernictwo oraz najkonieczniejsze wiadomości z zakresu prawa, weterynaryi, ruchu współdzielczego, geografii, historii i literatury polskiej.

Opłata za naukę wynosi wraz z całkowitem utrzymaniem, praniem itp. rb. 300, płatne przy zapisie. Przyjmowani będą uczniowie w wieku od lat 16 do 20, którzy ukończyli pomyślnie szkołę początkową, lub wykazą dostateczną znajomość czytania, pisania i rachunków; pierwszeństwo przy przyjmowaniu mieć będą synowie samodzielnych gospodarzy wiejskich.

Bliższych informacji udziela sekretarz Lub. Tow. Rolniczego w Lublinie, ul. Szpitalna № 16. Zgłoszenia i zapisy przyjmowane będą tylko do d. 15 maja r.b. Kandydaci zapisani i przyjęci do szkoły będą zawiadomieni listownie o terminie rozpoczęcia nauki. Uczniowie przybywający do szkoły posiadać muszą: 2 zmiany ubrania (codzienne i świąteczne), 4 zmiany bielizny, 6 chustek do nosa, po 2 powłóczki i prześcieradła, poduszkę, kołdrę, siennik, kuferek lub koszyk (zamykany) na rzeczy. 824-1-1

Zaproszenie do przedpłaty.

12 halerzy

Ilustrowana

12 halerzy

Gazeta Polska

dziennik dla wszystkich, wychodzący o godzinie 8-ej rano.

„Ilustrowana Gazeta Polska” drukowana—już w dniach najbliższych—w własnej drukarni—co daje możność przeniesienia niemal całej pracy na noc (podczas gdy dotychczas wykonywano ją dnia poprzedniego) przynosi najnowsze telegramy o wiele wcześniej od dzienników krakowskich.

„Ilustrowana Gazeta Polska” będzie dalej w możności przynoszenia stale najświeższych korespondencji wcześniej od innych pism dochodzących pocztą do Zagłębia.

„Ilustrowana Gazeta Polska” jako dziennik przede wszystkim informacyjny, oparty na zasadach państwowości polskiej stoi absolutnie **ponad stronnictwami** łagodząc ile możności zatargi, nie przysparzając nowych waśni.

„Ilustrowana Gazeta Polska” prócz wymienionych poprzednio depesz i korespondencji, będzie przynosiła **ponadto** telegramy własne od korespondentów wiedeńskiego, warszawskiego i innych, artykuły, obfitą kronikę, a wychodząc o godz. 4 rano wyprzedzi bezwarunkowo co do czasu podawania informacji inne pisma.

„Ilustrowana Gazeta Polska” przynosząc w dalszym ciągu w miarę miejsca ryciny—dążąc do spopularyzowania słowa drukowanego, i szukając oparcia w szerokich kręgach czytelników, będzie zarazem dziennikiem najtańszym.

CENA „ILUSTROWANEJ GAZETY POLSKIEJ” 12 halerzy.
w sprzedaży pojedynczej wyniesie

Przedpłata miesięczna w Dąbrowie 2 K. 50 hal.

Z przesyłką pocztową:

w okupacji austriackiej 3 Kor.

niemieckiej 2 Mk. 40 fen.

Za dostawę do domu dopłaca się miesięcznie 50 hal.

Ceny powyższe rozumieją się od 1 maja 1917 r.

WYDAWNICTWO

„ILUSTROWANEJ GAZETY POLSKIEJ”.

Administracja i Redakcja: ul. Króla Sobieskiego 2.